

Mi-ai înșelat cu zel iubirea

Gabriel Stănciulescu

Mi-ai înșelat cu zel iubirea

Din rozul trandafirilor regali
Inspir aromele de primăvară,
Uit amintirea anilor banali
Ce adeseori mă împresoară.

De acum, așteptarea nu-i la fel,
Îi dau iubirii întâietate,
Amorului ursit îi sunt fidel,
Inimă, din nou, tu ai dreptate!

Mai mult decât m-aș fi așteptat...
Sunt ros de apăsătoare gânduri,
Mă încearcă o porție de oftat
Și multe lacrimi printre rânduri.

Ai plecat, în pripă, fără să spui,
Fără să-mi dai o îmbrățișare,
Mi-e foarte greu, mă simt al nimănui,
Rătăcit, mă simt un oarecare.

Curg nopțile albe, gândind la noi,
Zilele sunt reci și infinite,
Tânjesc încă, la tine, la noi doi,
Dorințele-s vii, nebănuite.

Am citit scrisoarea așteptată,
Un fulger mi-a însoțit privirea,
Mă rog la Ceruri, să fii iertată,
Tu mi-ai înșelat cu zel iubirea.

Autor: Gabriel Stănciulescu